

Antigona v grafickom románe

Dramatický text a grafický román ako jeho výtvarné stvárnenie sa na rozdiel od divadla neodohráva len „tu a teraz“, ale čitateľ po ňom môže siahnuť kedykoľvek a kdekoľvek. To je východisko medzinárodného projektu **Klasika v grafickom románe**, ktorého cieľom je podnietiť vzťah študentov stredných škôl k divadlu pomocou grafických románov a priblížiť im klasické dramatické texty pútavou a zrozumiteľnou formou.

Partneri projektu, **Slovinský divadelný inštitút z Ľublany (Slovinsko)**, **Divadelný inštitút Zbigniewa Raszewského z Varšavy (Poľsko)** a **Divadelný ústav z Bratislavy (Slovensko)**, spracovali do podoby grafického románu/komiksu tri kľúčové svetové drámy z rôznych období: osudovú tragédiu *Antigona* antického dramatika Sofokla, hru Williama Shakespeara *Romeo a Júlia* a bizarný príbeh moci *Kráľ Ubu* francúzskeho básnika Alfreda Jarryho.

Počas projektu Divadelný ústav spolupracoval aj so **Školou umeleckého priemyslu Josefa Vydru v Bratislave**. Študentky a študenti školy v rámci zadania pracovali na vlastných verziách komiksov – v roku 2020 podľa hry *Romeo a Júlia* a v roku 2022 podľa hry *Antigona*. Výsledkom sú dve výstavy študentských prác, ktoré reflektujú predstavy najmladšej generácie výtvarníčok a výtvarníkov o komiksovej podobe divadelnej hry.

Výstava *Antigona v grafickom románe* prezentuje prácu siedmich študentiek 3. ročníka odboru Propagačná grafika – **Evy Banášovej, Viktórie Barcziovej, Ivany Kubíkovej, Žofie Mičíkovej, Noémi R. Rubínovej, Natálie Szijjártovej a Sary Zaujecovej**. Na zadaní pracovali od februára do júna 2022 pod pedagogickým vedením ilustrátora a komiksového výtvarníka **Dávida Marcina** v rámci odborných predmetov umelecká prax a navrhovanie.

Dominika Zaťková
manažérka projektu

Medzinárodný projekt Klasika v grafickom románe je spolufinancovaný z programu Európskej únie Kreatívna Európa – Podpora projektov európskej spolupráce 2019.

Antigona

Sofokles

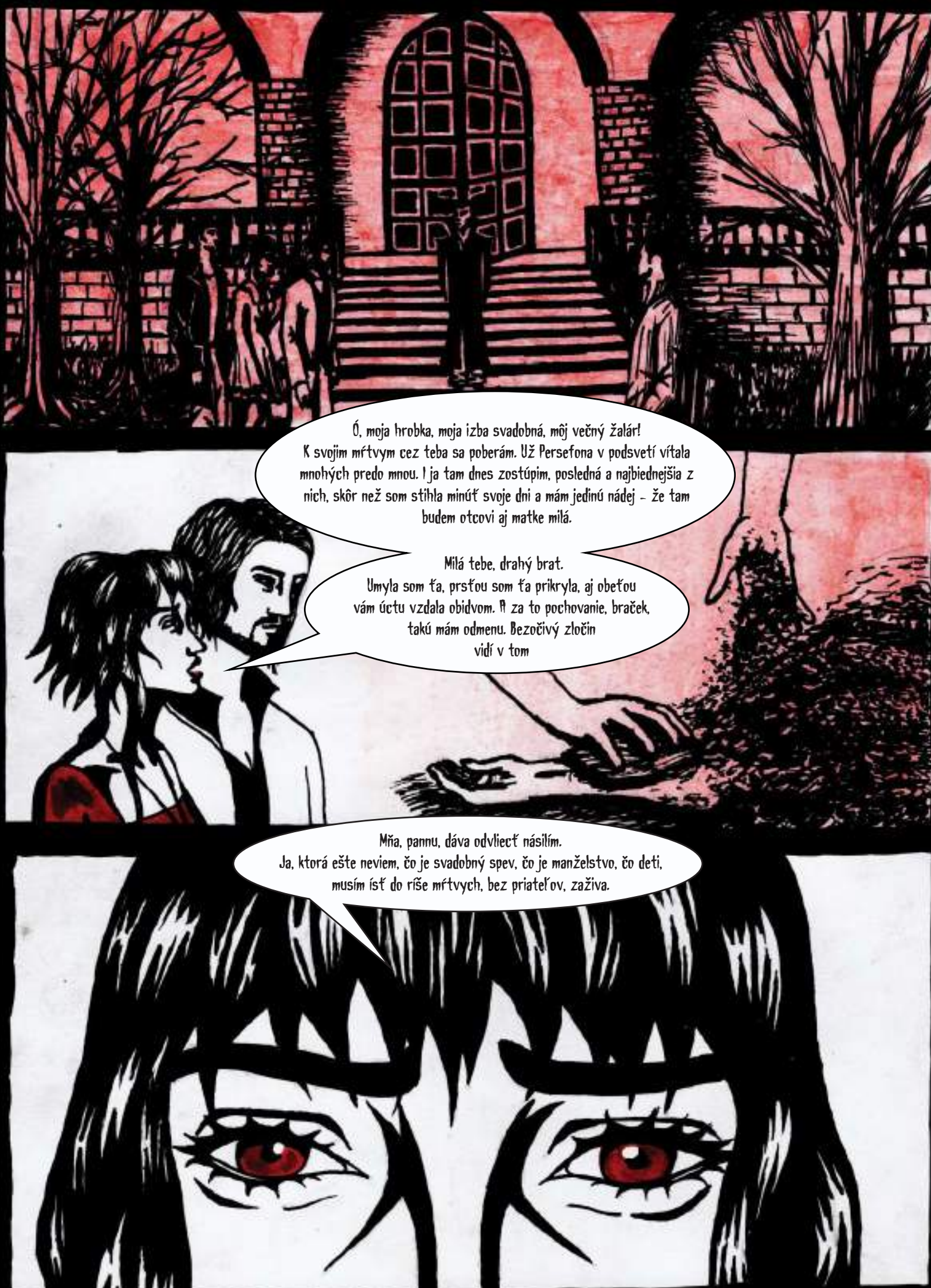
4. – 5. dejstvo

Eva Banášová

3. ročník, Propagačná grafika

ŠUP J. Vydru, Bratislava 2021/2022

Ó, moja hrobka, moja izba svadobná, môj večný žalár!
K svojim mŕtvym cez teba sa poberám. Už Persefona v podsvetí vitala
mnohých predtým. I ja tam dnes zostúpim, posledná a najbledšia z
nich, skôr než som stihla minúť svoje dni a mám jednú nádej - že tam
budem otcovi aj matke milá.

Má tebe, druhý brat.
Umŕla som ťa, prsteu som ťa pokrýyla, aj obeťou
vám ťetu vzdala ohnivým. Ť za to pochovalim, bratček,
taká mám odmenu. Bezpečný zločin
však v tom

Mia, pamu, dáva odliecť nášim.
Ja, ktorá ešte neviem, čo je svadobný spev, čo je manželstvo, čo deti,
musím ísť do ríše mŕtvych, bez priateľov, zaživa.

Perseida som azda božie zákony?
Opŕti sa m, mŕtvačnica! Obracaj! Kto? Kto? Kde už? Povoz?
Vyštrkaj mi z chrbtu čo ako bezbožnosť. Ak behovia neveria na to mŕt,
sa možno dozviem až v podsvetí, za čo pykám. Ne ak chybilí pozemšťania,
ja väčšie zlo im nežiliem - len také, aké od nich
znádam za svoj čin

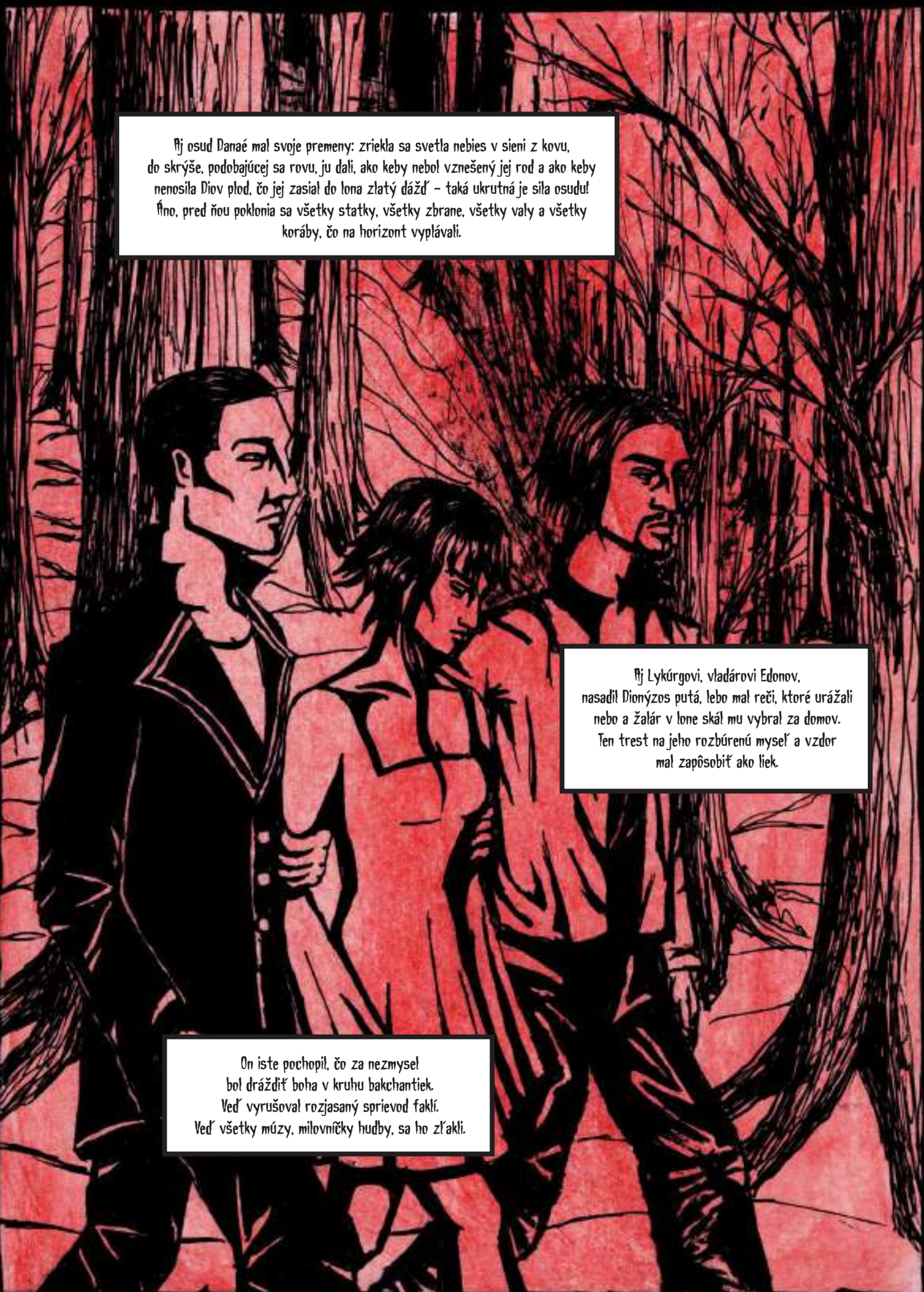
Esse vždy je to drží.

Stohem potrestám za ľalosť.
Tak čo je? Už s ňou do diery!

Beda, to značí, že sa
blíži moja smrť.

Blíži sa. Narovo by som, nebolik,
tvrdil, že je to inak, keď aj ty
viš - je to tak.

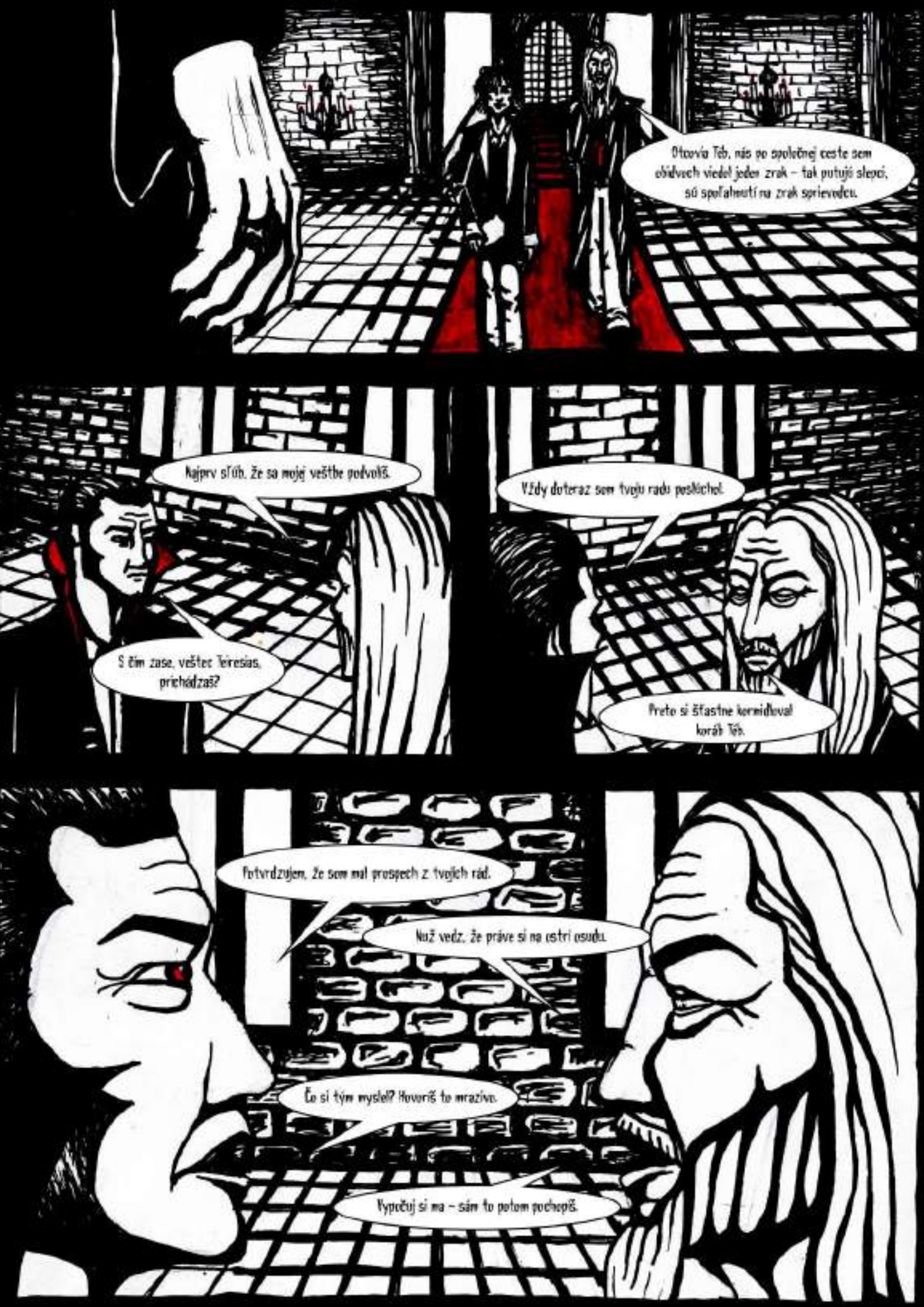
Ó, moje rodné Teby, moja vlasť!
Bohovia uctievaní predkami!
Už idem na smrť. Ť vás o šťastie žiadam, ó,
ľudia, buď te svedkami, ako mne, poslednému
kvetu kráľovského rodu za zbrojný skutok
spešobojú strasť. Ó, čo ma vedie
k hrobovému vchodu

Ť osud Danaé mal svoje premeny: zriekla sa svetla nebies v sieni z kovu,
do skryše, podobajúcej sa rovu, ju dali, ako keby nebol vznesený jej rod a ako keby
nemerala Dion plod, čo jej zasial do lona zlatý dažď - taká ukrutná je síla osudů
Ťme, pred ňou poklonia sa všetky statky, všetky zbrane, všetky valy a všetky
keraby, čo na horizont vyplávajú.

Ť Lykórgovi, vládarovi Edeov,
nasadil Dionýzeos putá, lebo mal reči, ktoré urážali
nebo a Zlár v lone skál mu vybral za domov.
Ten trest na jeho rozbitie myslel a vzdel
mal zapísať ako lek.

On iste pochopil, čo za nezmysel
bol dráždiť boha v kruhu bakchantiek.
Ved vyrušoval rozjasnený spraved faki.
Ved všetky múzy, milovníčky hudby, sa ho zľakli.

Otvoria Ť, nia po naplnení ešte som
chviluček videl jeden zrak - tak pohybi slosti,
sú spoľahliví na zrak spravodca.

Najev sŕbi, že sa moje veľtbe pokúšis.

Vždy doteraz som tvoju rados pesktochal.

S čím zase, veľtce, brebas,
prechádzaš?

Preto si šťastie korundoval
kerab Ť.

tvrdzujem, že som mal prospech z tvojich rád.

Nuž vez, že práve si na vŕstí omak.

Čo si tým myslíš? Hovoríš to mrazivo.

Kypetíš si ma - sám to potom nechápš.

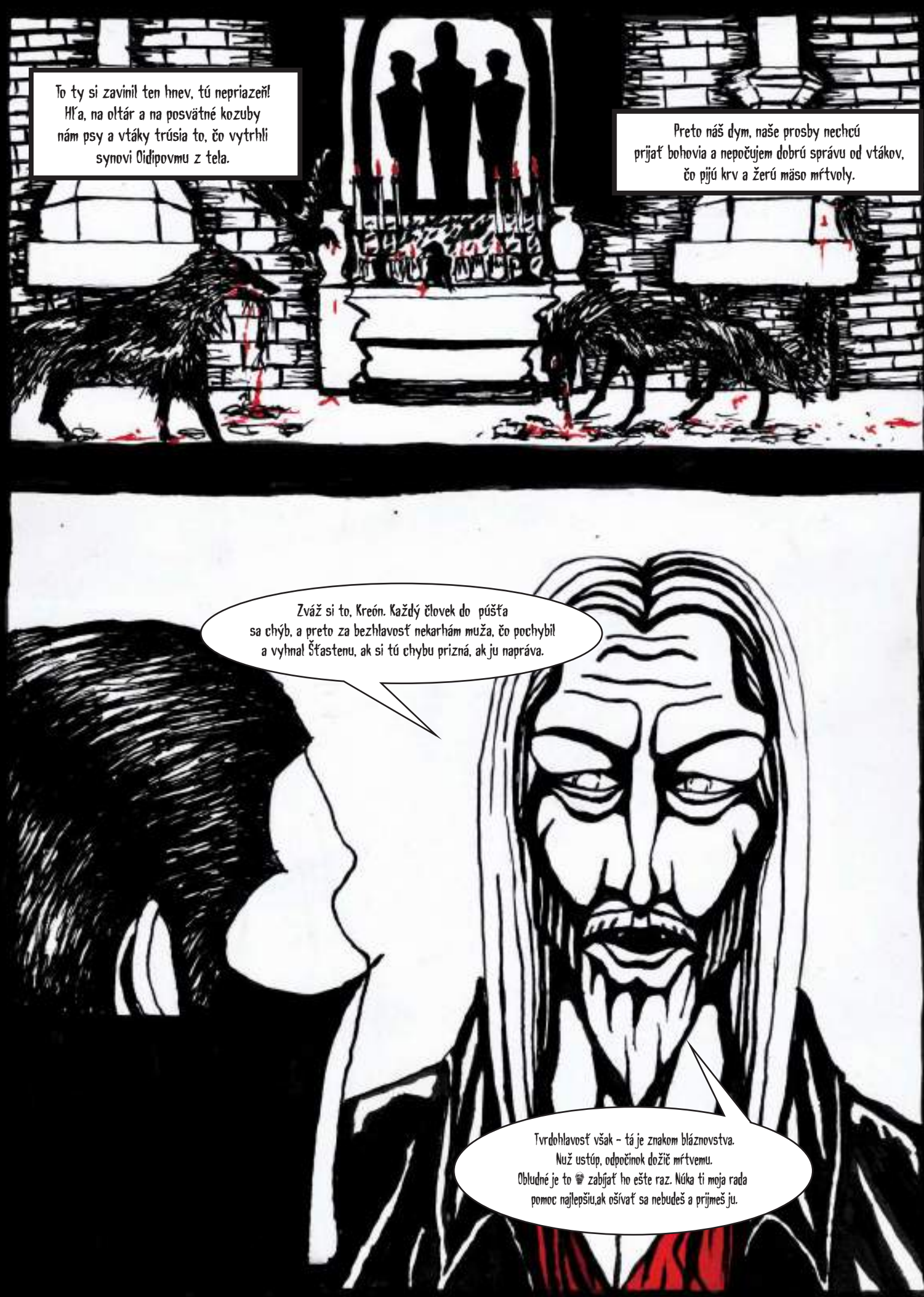

Bol som dnes v starom sídle veľtceu. Tam, kde vždy
sa krúte vtákov zletajú, a začul som zúrivy škrekot čo sa
striedal s pleskotom. Hneď, hoci slepy, som sa dovŕpil.
Že tievťaky sa škrepia aj sa bijú krídlami.

Zlako som sa a chcel som rýchlo zapáliť
na obetisku obeť, tá však nevzbúla
a z mŕsa tielko do popola Ťba luj.

Luj škvrkal, dymil a len žle sa rozprskla
na všetky strany, kŕty vraj však ležali
na obetisku blele, ľadva oškvikli.

Môj chlapec vravel, že sa obeť nedarí
a znamená nám nevesťa mŕ dobré. On
je pre mňa totiz tým, čím ja som pre iných.

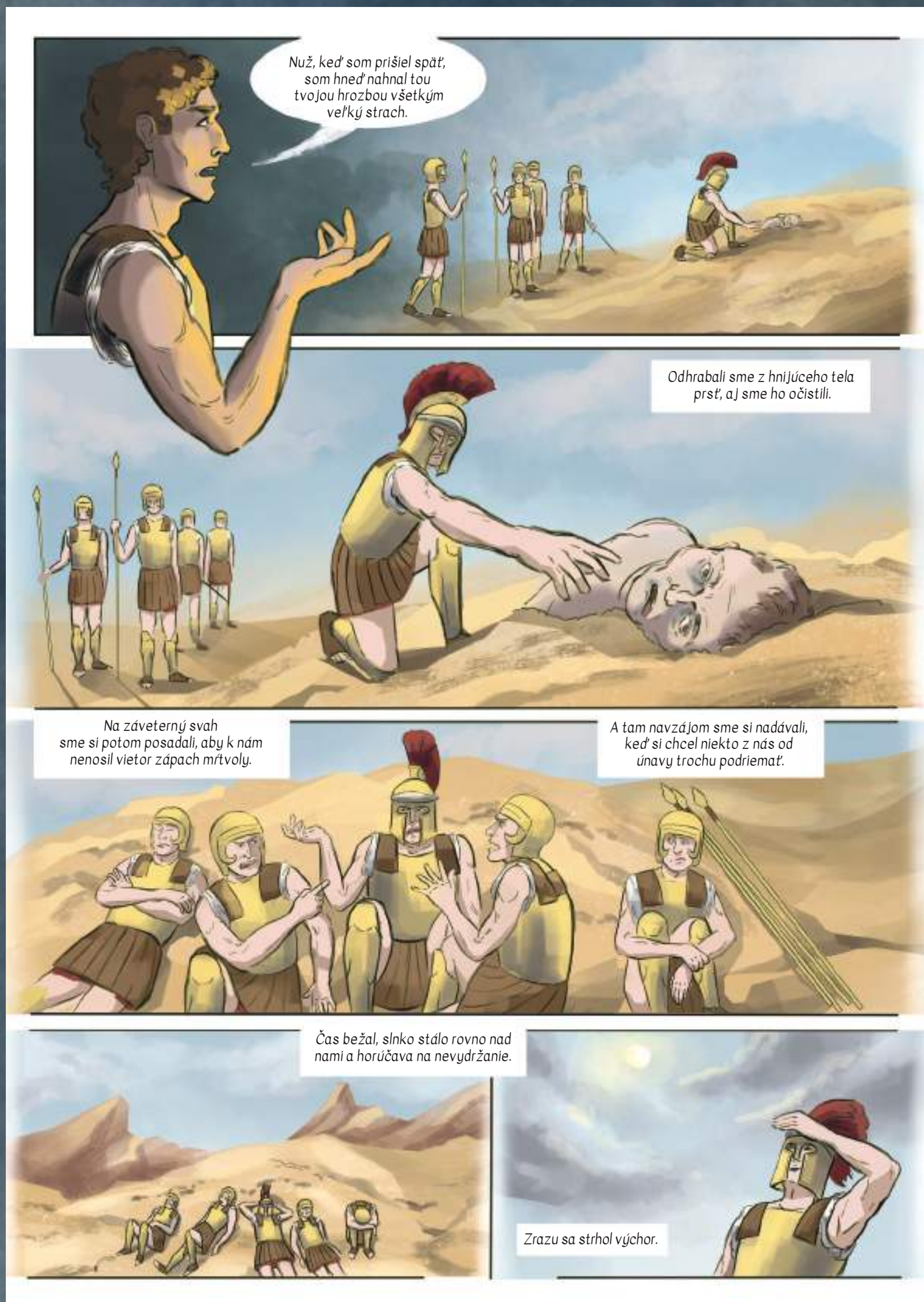
Zuž si tu, Krátn. Každý ťlovok do pŕŕa
sa chýp, a preto za bechlovesť nedarim mŕsa, čo pochýbi
a vyňal šťastem, ak si tí chybu prizná, ak ju napráva.

Trváblosť však - tá je znakom bláznoty.
Nuž ustop, odprečok dožŕ mŕtvoem.
Ostade je to v zabŕ! Ne ešte raz, kŕa ti moja rada
pomoc nejstŕak odŕst sa nebudés a prijmeš ju.

ANTIGONA

Sofokles
2. DEJSTVO

Antigona

Sofokles

Tretie dejstvo

Natália Szijjártová
3. ročník, Propagačná grafika
ŠUP Josefa Vydru, Bratislava
2021/2022

KLASIKA V
GRAFICKOM ROMÁNE

ANTIGONA

SOFOKLES

EPILOG

Noémi R. Rubínová

Propagačná grafika 3. ročník

Škola umeleckého priemyslu

Josefa Vydru

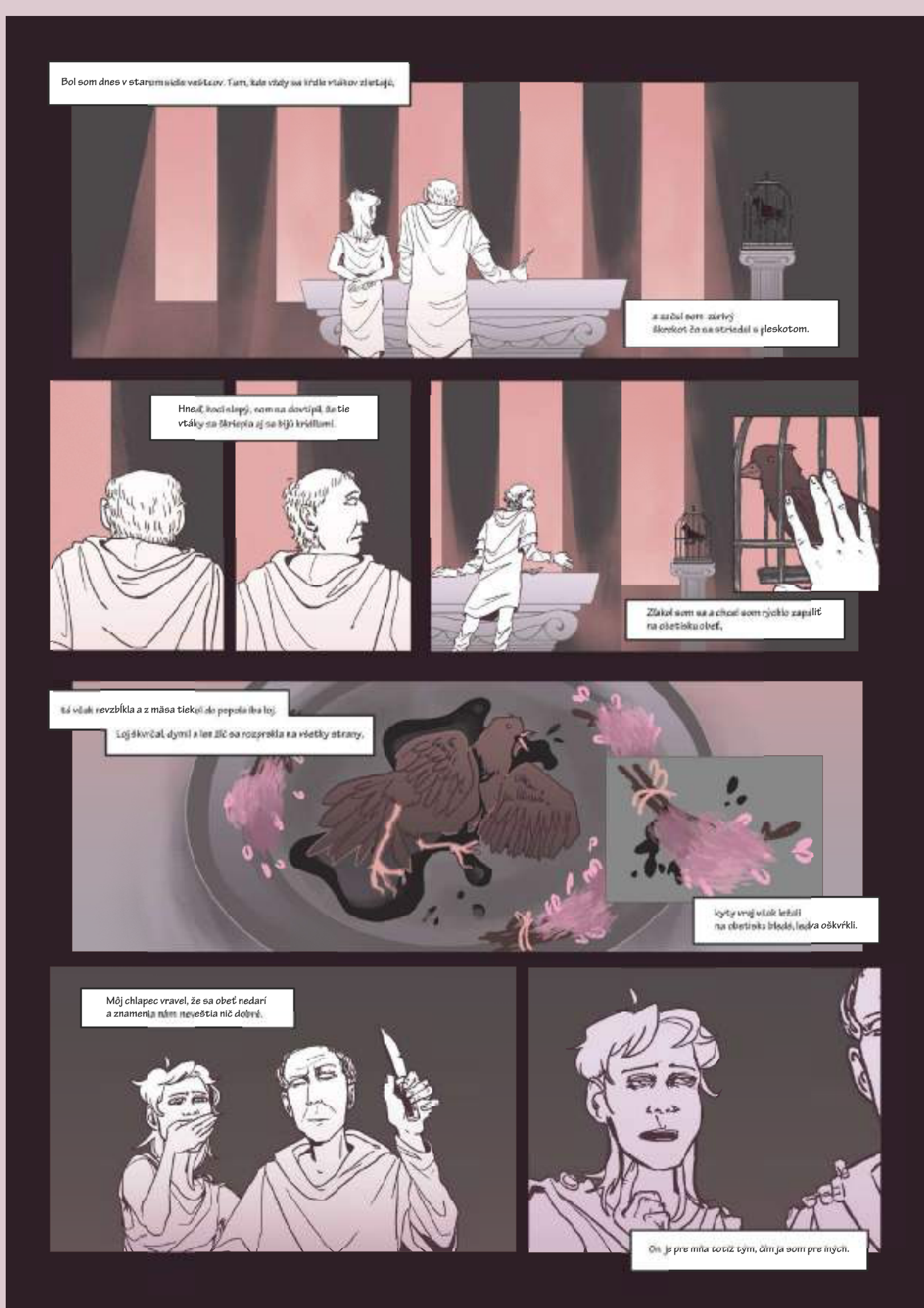
SOFOKLES

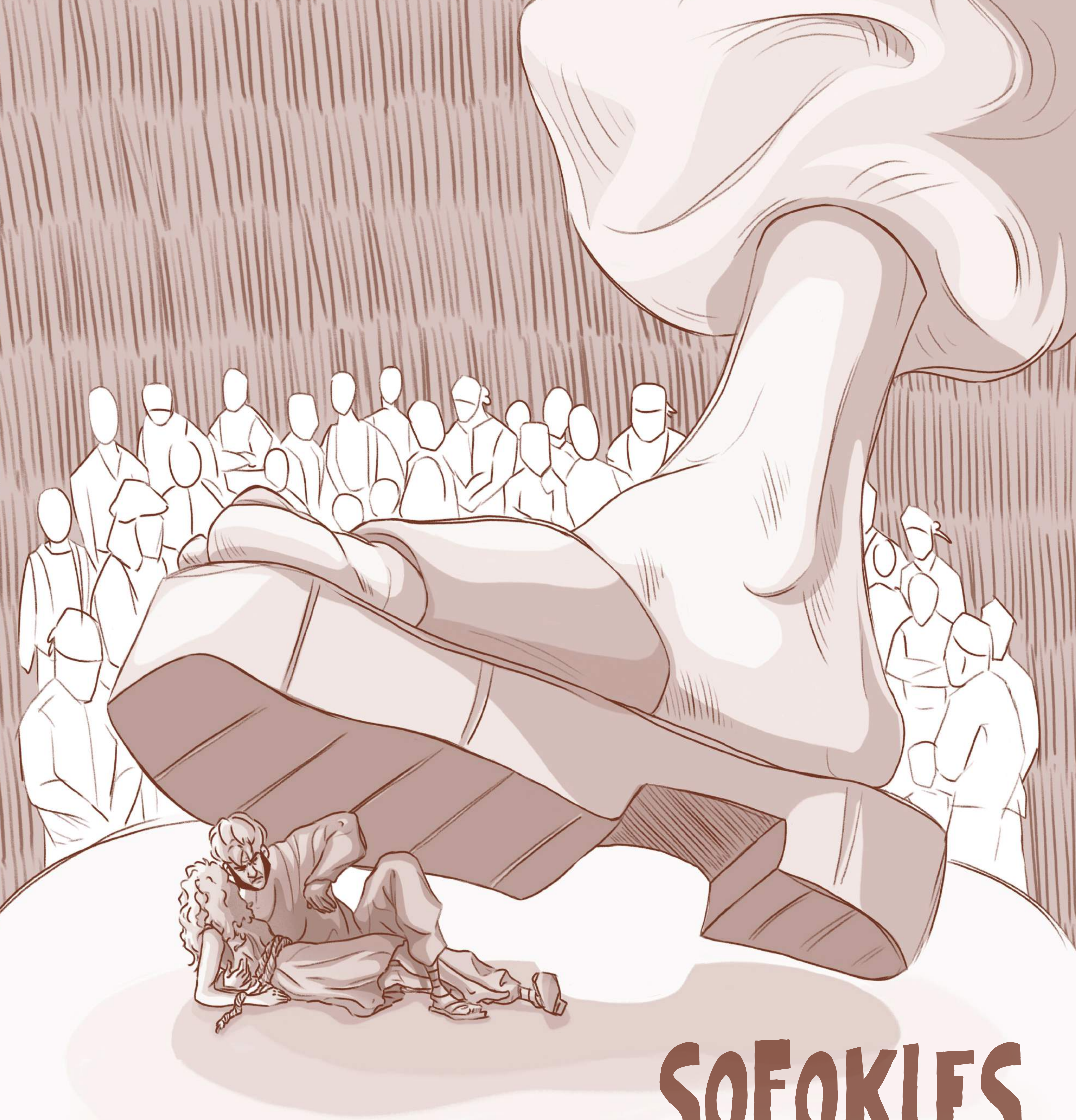
ANTIGONA

PIATE DEJSTVO

SÁRA ZAUJECOVÁ III. G

SOFOKLES

ANTIGONA

3.DEJSTVO

Viktória Barcziová
3.ročník, Propagačná grafika
ŠUP J. Vydru, Bratislava
2021/2022

ANTIGONA

Sofokles

Druhé dejstvo

